

Dkt. Ayo Adewuya , 2 Wakorintho, Kipindi cha 11 2 Wakorintho 10, Utetezi wa Kitume wa Paulo

© 2024 Ayo Adewuya na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Huu ni kipindi cha 11, 2 Wakorintho 10, Utetezi wa Kitume wa Paulo.

Sasa tunaanza uchunguzi wetu wa 2 Wakorintho 10-13.

Sura hizi zinaenda pamoja zinapojadili uthibitisho wa mamlaka ya kitume ya Paulo. Paulo ataangalia maeneo mbalimbali anapotetea mamlaka yake. Kama utangulizi tu, fikiria hili.

Katika jaribio la kumdhihakiki na kumdhihakiki mmishonari mkuu William Carey, mtu fulani alimwambia kwamba alijifunza kwamba Carey alikuwa fundi wa viatu. Lakini akiwa mtu mnyenyekevu kama alivyokuwa, William Carey alimwambia kwamba yeye hakuwa hata fundi wa viatu bali fundi wa viatu wa kawaida au fundi. Kwa hivyo, hoja inaonekana kuwa fundi wa viatu wa kawaida ndiye aliyestahili kuwa mmishonari.

Kitu chenye mienendo kama hiyo ndicho tutakachokipata katika maisha ya Paulo. Mtu mwadilifu, wa kawaida, mchapakazi, fundi wa ngozi. Kwa nini basi mtu yeyote amchukulie kwa uzito? Zungumza zaidi kuhusu kumchukulia kama mtume.

Mtume hangefanya kazi ya kujipatia riziki, Wakorintho watasema. Inapaswa kuwa zaidi ya hapo. Inaonekana hivyo ndivyo baadhi ya Wakorintho walivyokuwa wakisema.

Mtume atakuwa mtu mwenye hadhi na tabia imara. Lakini vipi kuhusu Paulo? Wapinzani wake huko Korintho walimfikiria kama mtu mpole na mpole, mpole na mwoga, asiye na mgongo, ni dhaifu anapokuwa na wengine, na ni jasiri tu anapokuwa mbali, na anaweza kuwatumia barua. Anabweka zaidi kuliko kuuma.

Unaona, walimu wa uongo huko Korintho wamemdhihakiki Paulo kwa njia hii. Kwa hivyo, kuanzia sura hii, Paulo anatetea utume wake na huduma yake dhidi ya upotoshaji mbalimbali kutoka kwa walimu wa uongo ambao wamejipenyeza katika kanisa la Korintho. Baadhi ya walimu wa uongo huko Korintho wanaodai kuwa mitume wa kweli wa Kristo wamedharau mamlaka ya Paulo na pia wamedharau utume wake wa kitume.

Wamekosea sifa zake za kimungu na kutafsiri vibaya makusudi yake ya busara. Lakini jinsi walivyokosea sana. Kuwa mimi haimaanishi kwamba mtu ni mzembe, mvivu au ni mpole tu kwa kawaida.

Kama Paulo anavyoandika, upole wake haukuwa kinyume na uthabiti na uhalisia ambao alipaswa kushughulika nao na maadui zake na wasomaji wake. Kwa hivyo tunachokiona kutoka 2 Wakorintho sura ya 10, mstari wa 1, kupitia sura ya 13, ni mabadiliko ya ghafla katika sauti na ufasaha. Hapa katika sura hizi, Paulo anachukua mada ya uhalali wa utume wake kwa nguvu mpya.

Sasa, anaelekeza mawazo yake katika kukabiliana na mashambulizi ya kibinafsi ambayo yalielekezwa kwake hasa na mitume wa uongo, ambayo tunayaangalia katika 11:13. Na inasikitisha kusema, athari mbaya za ushawishi wao kwa kanisa. Unaona, baadhi ya Wakorintho wamemgeuka Paulo.

Kwa hivyo, katika sehemu hizi tunapata onyo kali sana linaloingia katika kifungu hicho na hasa linaelekezwa kwa wale waliotenda dhambi na bado hawajatubu. Paulo anapojiandaa kwa ziara yake ya tatu Korintho, anaelezea zaidi kuhusu tabia ya huduma ya kweli ya kitume. Kujitambulisha kwake na injili yake, ambayo ameitoa katika sura zilizopita, kunakuwa wazi zaidi.

Kama Ben Witherington anavyosema, kile ambacho kimekuwa kikichemka kwenye kitoweo cha nyuma katika sura ya 1 hadi 9 kinachemka sana katika sura ya 10 hadi 13. Mwisho wa nukuu. Kwa hivyo hii ina maana kwamba sasa tunakabiliwa na mabadiliko ya ghafla kati ya sura ya 1 hadi 9 na 10 hadi 13.

Unaona, yaliyopita yanatawala sura ya 1 hadi 7, ambapo Paulo anaelezea mwenendo wake wa hivi karibuni wa safari. Inaelezea asili ya agano jipya na, kwa hivyo, huduma yake ya kitume. Mvuto wa sura ya 8 hadi 9 ni wa sasa.

Anatafuta kukamilisha utoaji wa watakatifu kwa waumini wa Yerusalemu, kwa ajili ya waumini wa Yerusalemu. Mkazo wa Paulo hadi sasa umekuwa kwa Wakorintho wenyewe. Sasa umakini wake unawageukia wapinzani wake katika sura ya 10 hadi 13 ambapo mtazamo wa siku zijazo unachukua nafasi Paulo anapotetea mamlaka yake ya kitume katika maandalizi ya ziara yake ya tatu.

Sasa, kama tulivyosema katika utangulizi wa kitabu, kuna watu wengi sana ambao wamebishania nadharia ya kugawanya, wakidokeza kwamba una sura ya 1 hadi 9 na 10 hadi 13. Watu wanaobisha kwamba 10 hadi 13 huunda au huunda barua tofauti. Ama sehemu ya barua ya awali ambayo imepotea, barua ya huzuni, au hata barua ya baadaye kwa Korintho.

Lakini lazima tuseme, tazama, tunashikilia umoja wa fasihi wa 2 Wakorintho. Hilo liwe wazi, liwe wazi. Kwa sababu ingawa kuna nadharia za mgawanyiko, hata kama tunakubali, hebu tukubali kwa muda kwamba kitabu hiki kina vipande vidogo mbalimbali, sehemu hapa na pale.

Lakini kile tulicho nacho katika orodha ya vitabu ni kile tulicho nacho , na tunakichukulia kama umoja wa kifasihi kwa sababu hakipunguzi ujumbe wa kifungu. Kwa hivyo, swali ni, kile tulicho nacho katika orodha ya vitabu kinatuambia nini? Inamaanisha nini kwetu leo kama wahudumu au kama waumini? Tunajua kwamba kuna hali mbaya zaidi kati ya, namaanisha, tatizo kati ya Wakorintho na Paulo. Sura hizi ziko katika sehemu tatu zilizo wazi.

Katika sura ya 10, mstari wa 1 hadi 18, Paulo anawakabili moja kwa moja wapinzani wake huko Korintho ili kutetea uadilifu wake kama mtume. Katika sura ya 11, mstari wa 1 hadi 12 na 13, anahisi kulazimika kucheza sehemu ya mjinga katika kujisifu kwake. Hatimaye, katika sura ya 12:14 hadi 13:10, Paulo analishauri kanisa lijipange katika maandalizi ya ziara yake ya tatu huko Korintho.

Vinginevyo, atalazimika kutenda kwa ukali atakapokuja. Barua hiyo inaishia katika sura ya 13:11 hadi 14 kwa himizo la mwisho na baraka. Kwa hivyo, tuanze na sura ya 10, ambapo Paulo anaanza kuwajibu wapinzani wake.

Unaona, wavamizi hawa waliopinga mamlaka ya Paulo huko Korintho walikuwa Wayahudi. Namaanisha, kumekuwa na mazungumzo mbalimbali kuhusu wapinzani wa Paulo huko Korintho. Jerry Sumney ameandika kitabu kizuri sana kuhusu wapinzani wa Paulo huko Korintho kutokana na kile Dieter George aliandika, na hayo ni mazungumzo mazuri, mazungumzo mazuri ya kutazama.

Lakini tunachojua ni kwamba wavamizi hawa wamekuja kupindua mamlaka ya Paulo, na walikuwa wakitetea kwamba Wakristo wa Mataifa wafuate desturi za Kiyahudi huku wakidai kuwa mitume wa Kristo. Kwa hivyo, Paulo alihisi wajibu maalum kwa Wakorintho wa kuwalinda kutokana na walimu wa uongo ambao walikuwa wakidhoofisha imani ya Wakorintho katika mamlaka yake. Badala ya kutoa hisia zake kali kwa wapinzani hawa, anajisalimisha kwa upole na upole wa Kristo.

Kwa hivyo, hebu tusome katika 2 Wakorintho sura ya 10, kuanzia mstari wa 1. Kwa kweli, tutasoma sura nzima. Sasa mimi, Paulo, mwenyewe nawasihi kwa upole na upole wa Kristo, mimi niliye mpole ninapokuwa pamoja nanyi ana kwa ana, lakini jasiri kwenu nisipokuwapo. Naomba kwamba nitakapokuwapo, nisiwe jasiri kwa ujasiri ninaoupendekeza kuwa jasiri dhidi ya baadhi ya watu wanaotuona kana kwamba tunaenenda kwa jinsi ya mwili.

Maana ingawa tunaenenda katika mwili, hatupigani vita kwa jinsi ya mwili. Kwa maana silaha za vita vyetu si za mwili, bali zina nguvu za Mungu hata kuangusha ngome. Tunaharibu mawazo na kila kitu kilichoinuka, kilichoinuliwa kinyume cha elimu ya Mungu, na tunateka kila fikira ipate kumtii Kristo, nasi tuko tayari kuadhibu uasi wote, utii utakapokamilika.

Mnayatazama mambo kama yalivyo kwa nje. Kama mtu yeyote akijiamini kwamba yeye ndiye Kristo, na afikirie tena ndani yake mwenyewe: kama yeye alivyo Kristo, ndivyo tulivyo sisi. Kwa maana hata kama nikijivunia zaidi mamlaka yetu, ambayo Bwana alitupatia kwa ajili ya kuwajenga na si kwa ajili ya kuwabomoa, sitaibika.

Kwa maana sitaki kuonekana kama nitawatisha kwa barua zangu. Kwa maana wanasema barua zake ni nzito na zenye nguvu, lakini uwepo wake binafsi si wa kuvutia, na usemi wake ni wa kudharauliwa. Mtu kama huyo na afikirie hili: jinsi tulivyo vitani kwa barua tusipokuwepo, ndivyo tulivyo sisi pia tunapokuwapo.

Hatuna ujasiri wa kujilinganisha na baadhi ya wale wanaojisifu, lakini wanapojipima wenyewe kwa wenyewe na kujilinganisha wenyewe, wao hufanya hivyo bila ufahamu. Lakini sisi hatutajisifu zaidi ya kipimo chetu, bali kwa kipimo cha kipimo ambacho Mungu alituwekea, ili tufike hata kwenu. Kwa maana hatujitanuki kupita kiasi kana kwamba hatujawafikia ninyi.

Kwa maana tulilazimika kuja, tulikuwa wa kwanza kufika hata kwenu katika Injili ya Kristo, bila kujisifu kupita kiasi, yaani, kwa majina ya watu wengine, bali tukiwa na tumaini kwamba imani yenu ikikua, tutakuzwa zaidi nanyi katika eneo letu, ili tuihubiri Injili hata katika nchi zilizo mbele yenu, wala tusijisifu katika yaliyotimizwa katika eneo la mwingine. Lakini yeye ajisifuye na ajisifu katika Bwana, kwa maana si yeye ajisifuye mwenyewe anayekubaliwa, bali ni yeye ambaye Bwana amsifuye. Kwa hivyo, tunaona katika sura nzima kwamba Paulo anawajibu wapinzani wake.

Unaona, mtume alikabiliwa na mashtaka mbalimbali ya wapinzani wake, ya moja kwa moja na yasiyo ya moja kwa moja, pamoja na madai ya msingi katika mstari wa 3. Katika mstari wa 3, unaona hapo hapo: inasema katika mstari wa 3, anasema, kwani ingawa tunafanya kazi katika mwili, hatupigani nasi katika mwili. Ninapenda tafsiri ya NRSV katika hatua hii. Inasema kwamba tunaishi kama wanadamu, lakini hatupigani vita kulingana na viwango vya kibinadamu.

Kwa hivyo, anaposema kwamba ingawa tunaishi katika mwili, tunaishi kama wanadamu, atakabiliana na ujumbe wake moja kwa moja. Katika huduma yake kama mtume, silaha za Paulo ni za kiroho. Mamlaka yake ni thabiti. Unaona hilo katika mistari ya 7 hadi 11, na kujisifu kwake ni halali katika mistari ya 12 hadi 18.

Hata hivyo, inashangaza kwamba Paulo hawataji wapinzani wake, lakini anawajua ni akina nani. Kwa nini hawataji? Kwa kweli hatujui. Labda, kama mtu fulani alivyopendekeza, mbinu ya kutotaja majina tayari ilikuwa imetambuliwa kama njia ya kupunguza hadhi ya mpinzani.

Hilo ndilo Shillington analopendekeza. Alisema mbinu ya kutotaja majina tayari ilikuwa ikitambuliwa kama njia ya kupunguza hadhi ya mpinzani. Paul anawataja marafiki na washirika wake, lakini yeye hawataji maadui zake.

Labda niseme, sivyo, haifai. Tusiwainue. Hilo linavutia sana.

Unaona, tabia ya balagha ya sura ya 10:1 hadi 18, ni ile yenye sura ya 10 hadi 13. Hali hapa ni ya kujitetea na inatokana na maana kubwa ya kile wasomi wetu wanachokiita balagha ya uchunguzi wa kimatibabu au balagha ya kimahakama. Ni kama Paulo mwenyewe alikuwa mbele ya mahakama, na alikuwa akijitetea.

Paulo ana mpangilio wa mahakama, kitu kile kile kama tulivyo nacho katika sura ya 1 hadi 7. Paulo alikuwa na nia ya kuwashawishi wasomaji wake. Paulo anaandika ndani ya utamaduni wa ushawishi wa matamshi ya Kigiriki na Kirumi. Kama mtu mwenye elimu wa wakati wake, labda anafanya hivi kiasili badala ya kujitambua.

Ujumbe wa kiuchunguzi wa kisayansi unatawala utetezi wake wa mamlaka yake ya kitume na injili. Ni muhimu sana kukumbuka hili. Tazama, hali mpya inaonekana kuibuka kati ya uandishi wa sura ya 1 hadi 9 na sura ya 10 hadi 13.

Kumbuka tulisema katika moja ya vikao vyetu vya awali kwamba si kwamba Paulo aliketi chini usiku kucha na kusema, Ninaandika Wakorintho wa Pili leo kuanzia sura ya 1 hadi sura ya 13. Haifanyiki hivyo. Huenda aliandika sura ya 1 hadi 9, na katikati, alipokuwa akifanya hivyo, kabla hajaweza kuituma, hali mpya iliibuka, na kwa hivyo aliandika 10 hadi 13 tofauti.

Kama Frances Young pia alivyotoa hoja kwa ushawishi katika kitabu chake Meaning and Truth, katika 2 Wakorintho, ameonyesha kwamba mada nyingi unazopata katika sehemu ya kwanza ya 2 Wakorintho 1 hadi 9 zipo hapo katika 10 hadi 13. Na unaona baadhi ya lugha zinazolingiliana. Mfano ni suala la kujisifu, ambalo unalipata katika sehemu ya kwanza na masuala mengine kama hayo.

Kwa hivyo, tunaona hili kama kitengo cha fasihi. Kwa hivyo, tukiangalia sura ya 10, tunaweza kuigawanya katika sehemu tatu. Jambo la kwanza kabisa ni mistari ya 1 hadi 6. Katika mistari ya 1 hadi 6, unamwona Paulo akijitetea.

Naam, unaona upole na uthabiti anaojitetea nao. Au unaona asili ya kiroho ya silaha za Paulo. Hapa, Paulo anawasihi Wakorintho wasimlazimishe kutangaza mamlaka yake kwa ujasiri atakapokuja kuwatembelea tena.

Anaonekana kujibu maoni yake mwenyewe ambayo baadhi ya watu huko Korintho waliyaona. John Calvin anayaelezea hivi. Ona wanachosema.

Unaona, walikuwa wakisema, huyu hapa mtu anayejua vyema udhalili wake mbele yetu. Ni mnyenyekevu sana na mwoga, lakini sasa, akiwa mbali, anatushambulia vikali. Kwa nini ana ujasiri wa kusema kuliko barua zake? Hivyo ndivyo John Calvin anavyosema. Unaona, katika akili za wakosoaji wake, uwepo wa Paulo binafsi haukulingana na mamlaka ulioonyeshwa katika barua zake.

Hilo linaonekana wazi kutoka mstari wa 10. Kwa hivyo, walitafsiri vibaya uzembe wa Paulo wa kutumia mamlaka yake ya kitume kwa sababu hawakubuni kwa usahihi asili ya kiroho ya huduma ya kitume. Hawakujua ilimaanisha nini.

Labda wale mitume wa uongo wanaokuja huko huku wakijionyesha, wakionyesha kuwa wana nguvu, lakini Paulo hakuwa hivyo. Unaona, ukosefu wao wa uelewa wa vita vya Paulo unaonekana katika mtazamo wao wa injili yenyewe na, kwa hivyo, wa Kristo wake. Yote yalikuwa yamepotoshwa kwa ajili yao.

Kwa hivyo Paulo anafungua sehemu hii ya barua yake kwa wito wa kibinafsi wenye msisitizo unaosikika kwa sauti kubwa na hewa ya mamlaka. Alisema, Mimi mwenyewe, Paulo.

Rufaa. Ndiyo, jina lenye nguvu linalopatikana hapa tu katika barua za Paulo. Hapa ndipo mahali pekee ambapo atasema, Mimi mwenyewe Paulo.

Katika sehemu zingine, anasema, mimi mwenyewe. Alisema hivyo, lakini kusema mimi mwenyewe Paulo. Hapa, namaanisha, Kigiriki kwa kweli kina nguvu sana. Anasema, autos ego.

Paulo hatumii hilo. Namaanisha, ego paulos . Ego paulos .

Mimi mwenyewe, Paulo. Mimi Paulo. Labda Paulo angependa kujitofautisha na mtumaji mwenzake Timotheo.

Hatujui kama hilo ndilo lilikuwa tatizo. Kumbuka, tulisema kwamba Paulo alikuwa tayari kushirikiana na kuweka jina la Timotheo katika barua hiyo, lakini hatujasikia kumhusu Timotheo tangu wakati huo. Lakini sasa anasema, mimi mwenyewe, Paulo.

Labda hii ni njia tu ya kujitenga na wafanyakazi wenzake, si kwa sababu kitu kilikuwa kibaya nao, bali kwa sababu matusi na shutuma zote zilitolewa dhidi ya Paulo kama mtu binafsi badala ya wafanyakazi wenzake. Kwa hivyo, alitaka kuchukua mambo hayo moja kwa moja. Anajiandaa kuchukua, kwa wakati huu, vazi la mamlaka.

Paulo binafsi anakabiliwa na changamoto ya mamlaka yake kama mtume. Hata hivyo, na hii inavutia, hata hivyo, huyu hapa mtu anayetaka kutumia mamlaka. Alisema,

Mimi mwenyewe, Paulo, lakini kisha akaendelea kupunguza matumizi yaliyopendekezwa ya mamlaka yake ya kitume.

Unajua alichosema? Badala ya kuamuru, alisema, Ninakuomba. Huyu hapa mtu anayetaka kutumia mamlaka, lakini mara moja, anasema, Ninakuomba. Ninakuomba.

Inavutia sana. Ninakuomba. Kwa hivyo, Paulo alihisi wajibu maalum wa kuwalinda Wakorintho, na hapa alijisalimisha kwa upole na upole wa Kristo huku akishughulikia hali hiyo kwa uthabiti.

Maadui zake walimshtaki kwa unyenyekevu, lakini uthabiti wa Paulo unaonekana wazi katika ujasiri anaoutumia kukabiliana nao. Maadui zake walimshtaki kwa unyenyekevu alipokuwa pamoja na Wakorintho na kwa ujasiri alipokuwa mbali nao. Walidokeza kwamba Paulo alikuwa mwoga kweli, mwoga aliyetenda kwa ujasiri akiwa mbali tu.

Anakana kabisa shutuma hiyo kwa kuwasihi wasomaji wake wajiendeshe kwa njia ambayo atakapokuja, hatalazimika kuwaonyesha maadui zake kuwa waongo, jambo ambalo atafanya. Kama tunavyoona katika mstari wa 2, anawahakikishia wasomaji wake kwamba ingawa yeye ni mpole, anaweza pia kuwa jasiri na shujaa. Ujasiri wake haukuishia kwenye barua zake pekee.

Kwa kweli, kulikuwa na sababu kwa nini Paulo alikuwa mpole alipokuwa nao lakini alikuwa jasiri katika kuandika. Alitaka watende ili kushughulikia kilichokuwa kibaya kati yao. Paulo anazungumza, anasema, Ninawasihi, na hili linatia moyo na changamoto pia.

Aliwasihi kwa kuwafanya waone kwamba alikuwa mmoja wao, na akawaita waumini wenzake, akiwa na uhakika kwamba wangemtambua kama mtume. Alisema kwa upole na upole wa Kristo. Sikiliza, tumesema katika moja ya vikao vyetu kwamba Paulo alitumia mamlaka kwa unyenyekevu.

Hapa tena, anaonyesha hilo. Mamlaka ya Paulo yanatumika kwa upendo katika Roho wa Kristo, aliyemtuma kutumikia, jambo ambalo Paulo pia anawasihi Wakorintho kwa njia isiyo ya moja kwa moja kutenda kwa njia hii. Hapana, msisitizo hapa ni kwa Paulo, si kwa Wakorintho.

Tabia ya Kristo, kama inavyofafanuliwa kwa upole na upole, ndiyo namna na wakala wa mvuto wa Paulo. Tunaona maneno haya mawili yakiunganishwa katika maandishi ya kale, ikiwa ni pamoja na maandiko mengine ya Kikristo ya awali. Unaona, swali lile lile linatumika hapa kama ilivyo katika sura ya 8, mstari wa 9, ambayo ilimrejelea Kristo kuwa maskini.

Kwa hivyo, marejeleo ya Paulo kuhusu upole na upole wa Kristo yalimelezea Kristo aliyekuwepo awali, ambaye, katika mwili wake, alijichukulia unyenyekevu wa ubinadamu. Margaret Thrall anapendekeza kwamba sifa hizi pia zinatumika kwa kifo cha Yesu cha aibu. Je, Paulo anarejelea kifo cha Yesu cha aibu? Je, Paulo anarejelea sifa zilizoonyeshwa katika maisha ya kihistoria ya Yesu, ambaye alidai, Mimi ni mpole na mnyenyekevu moyoni? Baadhi ya wafasiri hutafuta kuamua kwa msingi wa utafiti makini wa maneno upole na upole.

Ingawa maneno yote mawili yanaweza kumaanisha upole, si visawe tu. Ni tofauti. Katika tamathali hii ya usemi, tunaona kwamba moja huifanya nyingine ifae.

Ni kama vile Paulo anavyozungumzia neema na utume. Katika 2 Wakorintho sura ya 10 mstari wa 1, upole unaojulikana zaidi hufafanua upole. Hilo ndilo linalotokea hapo.

Anazungumzia upole, yaani, kujizuia kwa upole. Kujizuia kwa upole. Unapata neno lile lile wakati Feliksi, gavana, anapoombwa kwa upole kusikiliza mashtaka dhidi ya Paulo.

Alisema, uwe mkarimu wa kutosha kutusikiliza. Hii inazungumzia sifa za tabia. Mpole na mpole.

Namaanisha, unapoangalia hilo Yesu anaposema, Mimi ni mpole, Mimi ni polepole, labda upole na upole wa Kristo hapa ulielezea tabia ya upole katika maisha yake yote duniani, ikiwa ni pamoja na kutokulipiza kisasi hata wakati wa mateso yake. Na Paulo anaonyesha jambo lile lile. Tunapozungumzia upole, ni sifa ya kutovutiwa kupita kiasi na hisia ya umuhimu wa mtu.

Unajua, sisi husema kila mara kwamba baadhi ya watu ni hadithi katika akili zao wenyewe. Ni hadithi katika akili zao wenyewe. Wanajiona kama hadithi katika akili zao wenyewe.

Paulo hakuwa hivyo. Paulo hakujiona kama hadithi akilini mwake. La hashu.

Hakuwa na hisia ya kujiona kuwa muhimu sana. Hapana, hata kidogo. Kwa maneno mengine, unapozungumzia kiburi, unyenyekevu, upole, na upole, inatumika katika Maandiko kuashiria mtazamo wa unyenyekevu na upole unaojionyesha katika hali fulani, utiifu usio na subira kwa kosa, usio na uovu, na hamu ya kulipiza kisasi.

Sasa, huu ndio utakatifu pale pale. Fikiria yote yaliyotendewa Paulo. Hii kimsingi ni sifa ya msingi ya Kikristo, tabia ambayo mtu hukubali nidhamu za Mungu bila upinzani, kama vile Yesu alivyotii nidhamu za huduma yake.

Hiyo ndiyo maana ya upole—na kisha upole. Upole unajumuisha hisia ya ukarimu na uvumilivu, sifa inayoruhusu wakati ukweli wa hali unaweza kuhitaji mwitikio tofauti, lakini unaruhusu.

Neno familia ndilo linaloelezea tabia ya Mungu ya uvumilivu wa neema. Kwa neno hili, Paulo anaonyesha, kama John Calvin anavyosema, kwamba hakuna kitu kilicho karibu na moyo wake kuliko upole, ambao unakuwa mhudumu wa Kristo. Mhudumu wa Kristo lazima awe mpole.

Na, bila shaka, Paulo anasema katika uchungaji, haipaswi kuwa ya ugomvi. Kwa kuzingatia mashtaka dhidi yake, Paulo anajielezea kwa kejeli. Tazama anachosema sasa katika mstari wa 2. Nauliza, nitakapokuwepo, sihitaji kuonyesha ujasiri kwa kuthubutu kuwapinga wale wanaofikiri tunatenda kulingana na viwango vya kibinadamu.

Yaani, tunapokuwa ana kwa ana nanyi, tunajua jinsi tunavyotenda. Namaanisha, naisoma katika Biblia ya New American Standard sasa. Naomba nitakapokuwapo, nisiwe na haja ya kuwa jasiri kwa ujasiri nilio nao wa kuwa jasiri dhidi ya baadhi ya watu wanaotuona kana kwamba tunaenenda kwa jinsi ya mwili.

Kwa maneno mengine, sisi si watu wa kujisifu, hata kidogo. Sisi si waoga. Unajua, unahisi kwamba sisi ni waoga tunapokuwa nanyi, lakini tunapokuwa mbali, Paulo anasema, hapana, msiniruhusu nije kwenu jinsi mnavyotaka kuniona.

Hamtaki nije kwenu nikiwa na mtazamo imara, hata kidogo. Unaona, Wakorintho labda walikuwa wakisema kwamba mtume huyu alikuwa dhaifu sana. Adam Clarke anafafanua mawazo yao.

Sikilizeni anachosema. Nanukuu, mtume wenu huyu ni mtu wa kujisifu tu. Anapokuwa miongoni mwenu, mnajua jinsi anavyokuwa mnyonge na mwenye kudharauliwa anapokuwa hayupo.

Kwa hivyo, tazama jinsi anavyojisifu na kujisifu—mwisho wa nukuu. Namaanisha, hiyo inafupisha walichokuwa wakisema, kile ambacho watu hawa walikuwa wakisema, kwamba yeye si tu, msahau, yeye ni mwoga sana.

Na inavutia sana kwamba neno hili wanalotumia hapa linatumika katika Agano Jipya. Linamaanisha mnyenyekevu, mnyenyekevu, mnyenyekevu. Imo katika Yakobo sura ya 1, mstari wa 9, ndugu wa hali ya chini.

Hivyo ndivyo inavyosema. Imetumika katika Mathayo sura ya 11, mstari wa 29, kwa maana mimi ni mpole na mnyenyekevu wa moyo. 1 Petro sura ya 5 mstari wa 5,

alisema, Ninakuja kwako, angalia tena hapo, nilisema, Ninakuja kwako tunapokutana ana kwa ana, lakini tunaogopa tunapoondoka.

Lakini hapa, katika 2 Wakorintho sura ya 10, imetumika kwa maana hasi dhidi ya Paulo. Inachukua maana hasi au ya dharau sana ambayo si ya kawaida katika Agano Jipya. Kwa hivyo, wanasema, Paulo, si suala la unyenyekevu tu, hapana, lakini wewe ni mtumwa, umedharauliwa, hivyo ndivyo wanavyomwona.

Ndiyo maana unaona NIV ikiweka neno timid katika alama za nukuu za kejeli; ndivyo walivyokuwa wakimwita Paulo awe. Maana hii hasi zaidi inaendana na matumizi ya kawaida ya neno hilo katika ulimwengu mkubwa wa Kiyunani, kama inavyojulikana na Wakorintho. Kwa hivyo, Paulo, akifuata mfano wa Bwana wake aliyefanyika mwili, anawathibitisha kwa njia ya kitendawili.

Unasema mimi ni mnyenyekevu, ndiyo, lakini si kwa jinsi unavyofikiri mimi ni mnyenyekevu. Unafikiri mimi ni mnyenyekevu, na kwa kweli mimi ni mnyenyekevu, lakini si kwa jinsi unavyoelewa mnyenyekevu, sivyo hata kidogo. Kwa hivyo, anasema, Mimi, ambaye mimi ni mpole, hiyo iko katika mstari wa 1. Mimi, ambaye mimi ni mpole, ninapokutana nanyi ana kwa ana.

Unaona, huyu hapa Paulo akigeuza hoja kichwani mwake. Walikuwa wakisema, Paulo, sasa yeye ni mnyenyekevu sana, ni mwoga sana, ni mnyenyekevu sana. Paulo anatumia neno lile lile. Anasema, ndiyo, uko sahihi, mimi ni mwoga, mimi ni mnyenyekevu, lakini kile unachokiona kama mwoga na mnyenyekevu si kwa maana unayoielewa.

Anatumia neno lile lile ambalo wapinzani wake hutumia dhidi yake, lakini anaelewa unyenyekevu wake mwenyewe kwa upande wa unyenyekevu wa Kristo. Kisha katika mstari wa 2, anasema, Nawauliza. Katika mstari wa 2, kwa kweli, neno hilo, naomba, ni kitenzi tofauti, laini.

Hapo awali, alisema, Ninakuomba, parakaleo , lakini hapa anasema, Ninakuomba. Anasema, Ninakuomba. Neno linalotumika kwa kuomba hapa linatafsiriwa vyema kama kuomba, ninakuomba.

Deo mai , nakusihi. Sasa anaanza tena rufaa ya mstari wa 1 kwa kubainisha yaliyomo. Anawataka Wakorintho kuweka mambo sawa ili atakapokuja, asilazimike.

Unaona, ni kama, nakusihi kwamba nitakapokuwapo, nisiwe na haja ya kuwa jasiri kwa ujasiri nilio nao wa kuwa jasiri dhidi ya baadhi ya watu. Ni kama, nakusihi. Namaanisha, huyu hapa Paulo.

Tumejifunza mambo mengi kutoka kwa mtu huyu. Alisema, Sitaki kufanya unachotaka nifanye. Mimi ni jasiri, lakini aina ya ujasiri ninaoonyesha si kama aina ya ujasiri unaotaka.

Alisema, jambo ambalo napendekeza kuwa jasiri dhidi ya baadhi ya watu wanaotua kana kwamba tunafanya kazi kulingana na viwango vya kibinadamu. Kwa hivyo, Paulo anakataa katika mstari wa 2 kwamba anaendesha maisha yake mwenyewe kulingana na viwango vya kibinadamu, lakini anakubali kwamba anaishi katika mwili. Unaona, kuna mchezo wa maneno hapa ambao unaonekana wazi katika Kigiriki.

Alisema haendeshi maisha yake katasaka , yaani, kulingana na viwango vya kibinadamu, lakini anakubali kwamba anaishi ensaki , yaani, kama mwanadamu. Haendeshi maisha yake kulingana na viwango vya kibinadamu, na bado yeye ni mwanadamu. Mwili sio chanzo cha mwelekeo wa maisha na huduma yake, lakini lazima aishi kama mwanadamu .

Anaishi katika ulimwengu wa kibinadamu wenye mapungufu yake na yuko chini ya udhaifu wa kibinadamu, na bado hapigani au kupigana au kufanya kazi kama mwanadamu wa kawaida. Akijibu wakosoaji wake, Paulo anabadilika kutoka kwa mfano wa maadili hadi wa kijeshi. Kwa maana ingawa tunaishi katika ulimwengu wa ensaki , hatupigani vita.

Anatumia neno sasa, ambalo linamaanisha kupigana vita, kama ulimwengu unavyofanya. Kwa hivyo, tofauti kati ya maisha katika mwili na vita, kulingana na mwili, inahalalisha tafsiri tuliyo nayo kwamba hatutembezi hivi. Kwa hivyo, kinachofuata katika mstari wa 4 ni matumizi makubwa zaidi ya Paulo ya taswira za kijeshi katika barua zake.

Kutengeneza vita, silaha, vita, ngome, mambo ya juu, kuchukua mateka, hali ya utayari. Hiki ni kifungu kinachojulikana sana katika Ukristo, hasa katika ulimwengu ulio wengi, tunapozungumzia vita vya kiroho. Nina uhakika wakati mmoja au mwingine, sote tumewahi kupata kifungu hicho kikinukuliwa: silaha za vita vyetu, hasa katika Toleo la King James, si za kimwili bali zina nguvu kupitia Mungu hata kuangusha ngome.

Mimi si wa mwili bali nina nguvu za Mungu kwa ajili ya kuharibu ngome. Tunaharibu mawazo na kila kitu kilichoinuka, kilichoinuliwa kinyume cha elimu ya Mungu, na tunateka kila fikira kwa utii wa Kristo. Kwa hivyo hapa kuna kifungu kinachojulikana sana kuhusu vita vya kiroho, lakini hapa katika muktadha huu, Paulo anazungumzia matatizo ya Wakorintho, wale waliokuwa waingiliaji kati pale, ambao waliingia na kwa kweli walikuwa wakipigana dhidi ya wanadamu kwa jinsi ya mwili, wakimdharau,

wakimkemea, wakiharibu tabia yake, wakijaribu kumchafua sifa yake, na anasema sifanyi kama wanavyofanya.

Hilo linamaanisha nini? Anasema silaha ya vita vyetu. Unaona, anaifafanua tofauti na yao kwa kusema kwamba ni ya nguvu za kimungu, ina nguvu za kimungu. Silaha za Paulo ni zile zinazofanana na Kristo, maisha anayoishi kama Kristo, na injili ya Kristo anayoitangaza.

Maisha kama ya Kristo anayoishi na injili anayoitangaza. Kwa hivyo, hapa, Paulo anajionyesha na kusema kwamba injili ni nguvu ya kimungu inayobomoa au kubomoa ngome. Hajioni tena kama mateka, kama tulivyomwona katika sura ya 2 katika msafara wa ushindi wa Mungu, lakini sasa kama askari aliyejihami na silaha ya injili yenye nguvu za roho.

Kwanza anashambulia ngome zenye nguvu za wale wanaoshambulia huduma yake kwa mafundisho yao ya uongo na hoja zao za kupotosha. Lakini labda alikuwa na mawazo zaidi ya hayo. Anakuja akiwa amejihami na silaha ambazo hatimaye hutegemea nguvu za roho, si nguvu na kipaji cha mwanadamu.

Namaanisha , ninaelewa kwamba kwa wale wetu ambao ni wengi duniani, hasa Afrika na Asia, kifungu hiki ni muhimu kwetu linapokuja suala la vita vya kiroho kwa sababu tunaishi na pepo wengi. Namaanisha kwa wale wetu ambao tunatoka katika ulimwengu wa wengi, pepo wabaya wako kila mahali, wako karibu kila mahali. Kwa hivyo, tunatumia kifungu hiki na kusema vizuri silaha za vita, labda hiyo ni vizuri kuitumia na kuitumia lakini katika muktadha wa kile Paulo anachosema hapa, anazungumzia wale wanaompinga.

Kwa hivyo, mtume anaelezea sitiari ya kijeshi kwa misemo mitatu: misemo shirikishi. Tunapigana vita. Anazungumzia kubomoa hoja na kila kisingizio kinachojiweka kinyume na maarifa ya Mungu.

Hoja za neno hapa zinarudia matumizi hasi ya neno au kile ambacho baadhi ya watu wanafikiri katika mstari wa 2. Kwa hivyo, Paulo anarejelea ukosoaji mahususi, hoja zingine za wakosoaji wake huko Korintho, pamoja na hoja za udanganyifu na hila kwa ujumla, na tunakubali kwamba baadhi ya mambo haya yanachochewa na ibilisi. Hatuwezi kukataa hilo, lakini hebu tuelewe anachozungumzia. Kimsingi, hapa kuna hoja ambazo wale wanaopinga walikuwa wakimpinga, dhidi ya huduma yake, na, bila shaka, hatari ambayo hiyo inaleta kwa huduma yake na udanganyifu uliokuwa ukiendelea, na kisha anasema kila kizuizi cha kiburi kinachojiweka dhidi ya injili. Kwa hivyo, anaitambua injili hapa kama ujuzi wa Mungu, ujuzi wa Mungu.

Inazungumzia kujifanya. Kwa hivyo, tunahitaji kuona, na kisha inaendelea kusema kuteka kila wazo ili kulifanya limtii Kristo. Hapa, kwa mawazo, anarejelea miundo au

mipango inayotumiwa na akili za wanadamu ili kukwepa ukweli na madai ya injili, na anazungumzia kuyateka mawazo hayo.

Utumwa katika ulimwengu huu huwaongoza waasi kumtii Kristo, yaani, Paulo anawashawishi watu kumtii Kristo. Paulo anawaonyesha watetezi waasi waliotekwa wa mji wenye ngome, ngome popote pale ambapo inaweza kupunguzwa hadi kumtumikia Kristo. Kwa hivyo, Paulo anasema hapa kwa uzito kwamba alikuwa akipigana vita vya kiroho.

Wapinzani wa Paulo walimhukumu kwamba alifanya kazi kulingana na mwili. Yaani, walimaanisha kwamba aliendesha maisha na huduma yake chini ya nguvu na mwongozo wa dhambi. Hiyo ndiyo maana. Mtu mpole anaweza kuwa jasiri wakati ustawi wa kiroho wa wengine unapotishiwa na atafanya chochote kinachohitajika na hali hiyo.

Uimara wa Paulo pia unadhihirishwa katika vita anavyopigana dhidi ya maadui zake wa kiroho. Paulo hapigani vita vya kiroho kwa kufuata mwili kama maadui zake wanavyofanya. Anadai kwamba silaha zake si za mwili.

Sasa, lazima tujifunze somo Paulo anaposema silaha zake hazilingani na viwango vya kibinadamu. Anataka tujue nini? Anatuambia kwamba lazima tuwe macho katika kutumia maonyesho na hila za ulimwengu. Hatupaswi kudanganywa na kufikiri kwamba mbinu zetu si muhimu au , kwa maneno mengine, kukubaliana na msembo kwamba mwisho huhalalisha njia, si kwa ajili ya Paulo.

Mbinu hii ni muhimu kama vile ujumbe unavyosema kwa sababu kama mbinu zetu zisingekuwa sahihi basi tungepoteza vita. Kama mbinu zetu zisingekuwa sahihi tungepoteza vita. Silaha za mwamini zina nguvu kupitia Mungu hadi kuangusha ngome ya ngome za adui ambazo Paulo anazifafanua kama mawazo ya wasiookolewa na kila kitu kilichoinuka kinachojiinua dhidi ya ujuzi wa Mungu.

Unaona hilo linazungumzia nini? Hii ni marejeleo ya hekima ya ulimwengu inayopinga kukataa na kujibadilisha na maarifa ambayo Mungu amependezwa kuyafunua kupitia injili. Mtume akiwa amejihami kwa silaha zake takatifu za kutisha yuko tayari kulipiza kisasi kwa kutotii mamlaka yake huko Korintho. Hata hivyo, ataingia na kufuta upinzani wote baada tu ya utii wa Wakorintho kwa mamlaka yake kukamilika.

Kwa hivyo, tunaona tena matumaini ya Paulo. Kwa hivyo, Paulo yuko wazi sana katika kutetea utume wake. Alisema katika mistari tutakuwa tayari.

Tutakuwa tayari. Hii inakamilisha matumizi yake ya sitiari kuelezea huduma yake ya kitume. Tutakuwa tayari kuadhibu kila tendo la kutotii.

Inarejelea waasi waliobaki katika Kanisa la Korintho, si mitume wa uongo walioingia tu. Paulo anasema ninaingia, na nitakapoingia, nitashughulikia wengine. Nitawashughulikia si mitume wa uongo tu bali pia uasi mwingine unaoendelea kubaki kanisani.

Unaona, Paulo anaacha bila kutaja aina ya adhabu ambayo hatuijui. Na unaona neno, neno la utii dhahiri hapo. Utii ambao Paulo anatarajia, kwanza kabisa, ni kwa Kristo na, kwa kudokeza, ni kwa ule wa mitume.

Ili kupigana vita vya Kikristo kwa silaha za kiroho, hatupaswi kamwe kutegemea tu mbinu ambazo ulimwengu hutumia kukamata akili na mioyo ya wanadamu. Tunajifunza somo hilo. Badala yake, ni lazima tumtii Roho wa Kristo kila wakati katika kutetea ukweli.

Sasa, katika mstari wa 7 hadi 11, Paulo anadumisha uthabiti wa mamlaka yake na mwitikio kwa shtaka la udhaifu. Anasema tazama kilicho mbele ya macho yako. Kuanzia mstari wa 7, unatazama mambo jinsi yalivyo kwa nje.

Kama mtu yeyote akijiamini kwamba yeye ndiye Kristo, na afikirie hili tena ndani yake mwenyewe. Kwa hivyo, katika mstari wa 7 hadi 11, baada ya kuelezea kwa ufupi huduma yake katika taswira ya vita, Paulo sasa anawahutubia Wakorintho kibinafsi katika mstari wa 7 hadi 11. Anaelezea jinsi atakavyotumia mamlaka yake miongoni mwao, na kwa kufanya hivyo kwa kufanya hivyo, anasisitiza kwamba mara tu Wakorintho watakapozingatia ipasavyo tabia na kusudi la mamlaka yake, watagundua kwamba yeye mwenyewe ndiye kile anachoonekana kuwa katika barua zake.

Unaona, kama mtumishi wa Kristo, hakuna utofauti kati ya neno la Paulo lililoandikwa kwao alipokuwa mbali na mwenendo wake alipokuwa akisukumwa nao. Hakukuwa na utofauti. Tatizo ni kwamba baadhi wamemhukumu kimakosa.

Wamemhukumu kimakosa kwamba ndivyo ilivyokuwa, na Paulo anasema, hapana, sivyo ilivyo hata kidogo. Kwa hivyo, anaelezea huduma yake katika 3 hadi 6, na kisha katika 7 hadi 11, anawaelezea kwamba anaona kwamba mara tu wanapozingatia tabia yake ipasavyo, wanagundua kwamba yeye ni yule yule. Lakini wanamhukumu kimakosa kwa vigezo vya kidunia.

Katika mstari wa 7, anasema tazama kilicho mbele yako. Sasa, tatizo dogo hapo: je, hili ni swali, au ni, au Paulo anatoa kauli? Tafsiri ya NIV inasema: unaangalia tu juu ya vitu, na NASB inasema kitu kile kile: unaangalia vitu kama vilivyo, kwa woga, lakini katika mstari wa 7, unapoangalia NRSV, angalia kilicho mbele ya macho yako. Kwa hivyo, swali ni, je, ni King James itachukua, je, unaangalia vitu baada ya mwonekano

wa nje, au kama tulivyo, angalia kilicho mbele ya macho yako katika NRSV, au angalia ukweli dhahiri, kama tulivyo nacho pembezoni mwa NIV, na kisha inatafsiriwa kama agizo.

Sasa, kila chaguo lina msaada fulani, hata hivyo, inaonekana ni bora kulichukulia kama kuangalia kile kilicho mbele ya macho yako, angalia kile unachokiona, hiyo ni NRSV, angalia kile kilicho mbele ya kuona. Hilo ni muhimu kwingineko katika maandishi ya Paulo anapotumia hilo kama agizo, lakini tunachoangalia hapa ni kwamba Paulo anawaambia, angalieni, angalieni huduma yangu kati yenu. Anawaomba watambue kwamba katika huduma yake kati yao, yeye pia ni wa Kristo; angalieni kile kilicho mbele ya macho yenu; mkiwa na uhakika kwamba ninyi ni wa Kristo, jikumbusheni kwamba kama vile ninyi ni wa Kristo, vivyo hivyo nasi, sisi ni wa Kristo. Sasa, katika mstari wa 8, nikijivunia, hata kama nikijivunia mamlaka mengi kupita kiasi, ambayo Bwana alitoa kwa ajili ya kuwajenga, wala si kwa ajili ya kuwabomoa, sitayaona haya.

Unaona, wapinzani wa Paulo wanadai, kwa namna fulani ya juu zaidi, kuwa watumishi wa Kristo. Kwa namna fulani ya juu zaidi kuliko ile ya Paulo, wanadai kuwa watumishi wa Kristo zaidi ya Paulo. Kwa kweli, Magrath na Thoreau wanapendekeza kwamba Christus A9 ni kifupi cha kusema mitume wa Kristo.

Hii itajumuisha katika matumizi ya Paulo ya msemu, ni kuwa pamoja na Wakorintho mwanachama kamili wa jumuiya ya agano jipya. Na wapinzani wa Paulo walimdhara kwa makosa yote mawili. Wakasema, hapana, wewe si mmoja wetu wala wewe si mtume.

Lakini nadhani napenda kile Pelagius alichosema katika maoni haya ambapo anasema, nukuu, hakuna mtu mjinga zaidi kuliko mtu anayefikiri kwamba yeye pekee ni wa Kristo. Mwisho wa nukuu. Hakuna mtu mjinga zaidi kuliko mtu anayefikiri kwamba yeye pekee ni wa Kristo.

Unajua anachosema? Wakorintho kimsingi walikuwa wapumbavu kwa kufikiri kwamba Paulo si wa Kristo, si mtumishi, hata kidogo. Kwa hivyo, Paulo anasema, ikiwa mtu yeyote, labda, ikiwa yuko, anarejelea kiongozi wa wavamizi. Kumtaja mpinzani wako kuwa hana jina ilikuwa tusi.

Kwa hivyo, Paulo angeweza kusema, kama kuna yeyote, angeweza kutaja tu jina la mpinzani. Lakini alisema, kama kuna yeyote, na bila shaka Wakorintho wanamjua yeyote. Marejeleo ya Paulo labda yanawakilisha zaidi kuliko maalum.

Kwa maneno mengine, ilikuwa mtu yeyote, mtu yeyote, si mgeni kwa kiongozi wao; yote hayo yanawezekana. Ikiwa mtu yeyote, kiongozi au jina lililotajwa au mtu

yeyote, kama ilivyo kwa mtu yeyote, Paulo anasema, ikiwa mtu yeyote anadhani ni wa Kristo, mimi ni wa zaidi. Na kisha inaendelea kusema, hivyo, sisi pia ni wa ajabu.

Sasa, hata kama nikijivunia mamlaka mengi sana, Bwana amekata tamaa kwa ajili ya kuwajenga na si kwa ajili ya kuwabomoa, sitaona aibu. Ni katika huduma ya Paulo, miongoni mwa Wakorintho, ambapo kuinuka kunajieleza. Paulo anasema, sikilizeni, huduma yangu miongoni mwenu inatosha.

Inajieleza yenyewe. Inajieleza yenyewe. Na kama kuna mtu yeyote ana chochote cha kujivunia sasa, hata kama nitajisifu kidogo, unaona neno hilo hilo lilionekana mapema.

Alisema, Ninajisifu tu. Sitaona aibu. Ninapenda jinsi John Wesley anavyosema hivi.

Alisema sijasema zaidi ya ninavyoweza kufanya vizuri. Sijasema zaidi ya kwamba naweza kufanya vizuri. Paulo anasema, tazama, nimetimiza.

Mnalijua hilo, ambalo Bwana alitupa kwa ajili ya kuwajenga na si kwa ajili ya kuwabomoa. Sitaona aibu nalo. Kwa hivyo, Paulo anazungumzia mamlaka yake kama mtume.

Anawahimiza wasomaji wake kukabiliana na uhalisia wa mambo kama yalivyo. Unaona, tunahitaji kujifunza leo. Wengi walikuwa wamedanganywa na udanganyifu na uongo wa maadui.

Paulo anataka waone ukweli waziwazi. Mtu mpole anaweza kuona hili. Upole hautuhitaji kupuuza ukweli, ingawa unaweza kuwa mbaya kwetu.

Mtu mpole anakubali ukweli. Kwa hivyo, aliwaambia waone. Paulo anawaambia hawa Wakorintho wauangalie.

Unahitaji kujua ni nani nimemwona. Kwa kawaida, mtume hakujiivunia mamlaka yake, lakini lazima inamlazimisha kufanya hivyo sasa. Hataaibishwa kwa kukaa kimya kana kwamba ni mdanganyifu.

Kama angekaa kimya, ingethibitisha tu yote waliyokuwa wakisema. Ingawa aliandika kama mtu mpole, utukufu sawa katika mamlaka yake kwani ilikuwa ikimpa, ilikuwa ikimpa Kristo kwa ajili yao, kwa madhumuni yao ya manufaa, kwa ajili ya kuwajenga wengine. Kwa upande mwingine, Paulo anadokeza kwamba walimu wa uongo walikuwa wakitumia mamlaka yao waliyojiwekea kwa ajili ya uharibifu.

Mafundisho na mwenendo wao ulikuwa ukiharibu kanisa. Mtume wa kweli hatatumia mamlaka yake kamwe kwa lengo hili. Kwa mfano, haikuwa nia ya Paulo

kusisitiza utume wake kwa njia ya mawasiliano yake ili kuwalipa fidia au kuwatisha wasomaji wake.

Tunaona hilo katika mstari wa 9. Wakorintho pia watagundua kwamba shtaka lingine ambalo maadui zake walimshtaki si la kweli. Unaona shtaka hilo katika mstari wa 10 na 11. Kwa maana wanasema barua zake ni nzito na zenye nguvu, lakini uwepo wake binafsi hauvutii, na usemi wake ni wa kudharauliwa.

Mtu kama huyo na afikirie hili: jinsi tulivyo ndani kwa barua tusipokuwapo, ndivyo tulivyo sisi pia tunapokuwapo. Hataki kwenda Korintho na fimbo. Sasa tunafika kwenye mistari ya 12 hadi 18, sehemu ya mwisho ya kifungu hicho.

Hapa, anazungumzia kujisifu. Paulo anawasihi wasomaji wake sio tu kuangalia tena ukweli bali pia kuzingatia msingi wa kujisifu kwake. Unaona, mtu mpole anaweza kujisifu mradi tu kujisifu kwake kunategemea msingi wa kweli na wa uhakika.

Majivuno ya maadui wa Paulo hayakuwa na msingi katika mambo mawili. Kwanza, walijiweka kama kiwango cha ubora, na walijipa sifa ya mafanikio ya wengine. Mtindo wa maisha wa nabii wa uongo ulikuwa tofauti na ule wa Paulo.

Paulo hana ujasiri wa kujihesabu au kujilinganisha na watu hawa, kwa hivyo anakataa kujisifu kama wanavyofanya kwa kujipima na kujilinganisha wao kwa wao, jambo ambalo si la busara. Unaona, Paulo pia aliishi katika utamaduni wa ushindani kama wetu. Unaona, katika utamaduni wetu wa ushindani, ni jambo la kawaida kufanya ulinganisho.

Watoto wanalinganisha umri wao, urefu, alama, na uwezo wao kila mara. Watu wazima hulinganisha mafanikio, elimu, nafasi, nyumba, magari, elimu, na ununuzi wa vitu. Kwa kusikitisha, wahudumu hulinganisha ukubwa wa kutaniko, mahudhurio katika mikutano, mali, muziki, na mambo mengine mengi.

Na tunaweza kuendelea, na bila shaka, tunapenda kujilinganisha na mtu anayetufanya tuonekane wazuri. Hatuwezi kupata mtu ambaye hatufanani naye kila wakati. Tunafikiri tunajijenga wenyewe wakati kwa kweli, tunawaangusha wengine.

Ni uovu, na Paulo anasema hatujilinganishi na sisi wenyewe kama watu hawa wanavyofanya kwa sababu katika kujilinganisha na sisi wenyewe, ni wapumbavu. Na kanisa linakabiliwa na ulinganisho na mashindano kama hayo leo. Ni nani aliye na ala bora zaidi? Ni nani aliye na okestra bora zaidi? Ni nani aliye na jengo bora zaidi? Ni nani aliye na kanisa kubwa zaidi duniani? Ni nani aliye na jengo kubwa zaidi duniani? Ni nani aliye na jengo refu zaidi duniani? Namaanisha, ulinganisho huo unaendelea na kuendelea.

Kama ni uovu duniani, je, si zaidi ndani ya mwili wa Kristo? Tunawalinganisha wahudumu na wahudumu, wahubiri na wahubiri, sauti zao na sauti zao, namna yao ya kuhubiri, na yote hayo, na inaendelea. Na makutaniko yanajilinganisha wao kwa wao. Haijakoma.

Na wapinzani wa Paulo ni seti ya viwango. Paulo anakataa kujiunga na hilo. Anakataa kushiriki katika jambo kama hilo.

Na si hivyo tu, katika mstari wa 13, kuanzia mstari wa 13 hadi 16, kwa kweli anakataa kujisifu kwa chochote kilichokuwa cha kazi ya watu wengine. Anajihadhari kujivunia tu kuhusu shamba alilopewa na Mungu, shamba linalojumuisha Korintho. Na kisha katika mstari wa 14, anakataa kujiongezea kupita kiasi kana kwamba Korintho haikuwa eneo lake sahihi la utumishi wake.

Alikuwa wa kwanza kwenda mbali hadi Korintho na injili ya Kristo. Kwa kuwa hawezi kujivunia mambo yaliyo nje ya eneo lake la kazi, Paulo anasema katika mstari wa 15 kwamba hatadai kazi ya wengine kwa ajili yake mwenyewe. Sio kwa sababu yoyote.

Lakini basi alikuwa na matarajio ya kuhudumu katika maeneo mengine ambayo hayajafikiwa katika eneo hili wakati imani ya Wakorintho iliongezeka vya kutosha ili waweze kusimamia mambo yao wenyewe. Kwa kweli, anatarajia kuhubiri injili katika sehemu zingine zaidi ya Korintho, hata magharibi mwa Roma. Katika mstari wa 16, anakataa kujivunia kazi ambayo tayari imefanywa na mtu mwingine.

Unaona, kujisifu kwa Paulo katika sura ya 10 kunategemea kanuni muhimu kwamba kujisifu kote lazima kufanywe katika Bwana. Kujisifu kote. Mtu mpole atampa Bwana sifa kwa yote yanayotimizwa katika maisha yake.

Kwa maana anajua kwamba hawezi kufanya chochote bila Bwana. Kwa hivyo, fahari yote lazima iwe katika Bwana, tukimshukuru kwa kile anachopenda kufanya kupitia sisi.

Bwana hamkubali mtu yeyote anayejisifu kulingana na kiwango chake cha ubora kama walimu wa kwanza huko Korintho walivyofanya. Unaona, thamani ya pongezi inategemea tabia ya mzungumzaji badala ya maneno yanayosemwa. Kwa hivyo, ni mtu tu ambaye Bwana anampongeza anayeweza kusema, nashukuru Mungu kwamba amenitendea mengi sana.

Tunahitaji kuwa waangalifu. Unaona, kujisifu ni jambo ambalo tunapaswa kuwa waangalifu nalo. Unaona, kitenzi kalkomai na nomino kalkemai au kalkesis, kujisifu, zinaonekana takriban mara 60 katika Agano Jipya.

Kwa hivyo, tunahitaji kuzungumzia hilo kwa dakika moja tu. Kati ya hizi, 54, 54 au 55 kuhusu hilo, kulingana na tofauti ya maandishi, zinaonekana katika barua za Paulo. Ingawa una mara 60 pekee katika Agano Jipya, una 54 au 55 kuhusu hilo katika barua za Paulo.

Neno kundi lina maana hasi ya kujisifu au chanya ya kujivuna. Kwa hivyo inaweza kuwa hasi, inaweza kuwa chanya. Tofauti kwa Paulo inategemea kile mtu anachojivunia na kwa nini anajisifu.

Kujisifu katika mafanikio ya kimungu ni usemi unaofaa wa sifa kwa Mungu. Lakini kujisifu katika mafanikio ya kibinadamu sikuzote si jambo la haki. Hata hivyo, Paulo anaona kuwa inakubalika kwa Wakristo kujivunia udhaifu na mateso yao ya kibinadamu.

Kwa nini? Kwa sababu inaacha nafasi kwa nguvu ya Mungu. Kwa hivyo, kujisifu kunapaswa kufanywa katika Bwana. Na unaona jinsi Paulo anavyomalizia sura, mistari ya 17 na 18.

Lakini atajisifu, ili ajisifu katika Bwana. Na Paulo amenukuu hilo katika 1 Wakorintho. Hiyo ni kutoka Yeremia sura ya 9, mstari wa 24.

Yeye ajisifuye na ajisifu katika Bwana. Kujisifu kwetu kunapaswa kuwa katika Bwana, si mafanikio yetu ya kibinadamu, si kipaji chetu, si katika karama zetu. Lakini msingi wa kujisifu kwetu unapaswa kuwa kile kinachotimizwa kupitia Mungu na kwa ajili ya Mungu kama tulivyoviona.

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Huu ni kipindi cha 11, 2 Wakorintho 10, Utetezi wa Kitume wa Paulo.